

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Apusul hidrei

Nu știu dacă prin bolșevismul sovietic putem sau nu identifica înfăptuirea vreunui din înfricoșătoarele tablouri ale Apocalipsei. Știm însă toți căți am trecut de 10 ani, că sistemul întreg al bolșevismului, — dacă mai poate fi vorba de un sistem — în care stau zăvorâți în mod atât de antiuman aproape 200 milioane de oameni, e un tablou grăitor și un semn de exclamare.

Bolșevismul sovietic e urât nu numai ca spectacol pentru contemporani. El e o rușine a vremii noastre, și murdărește istoria veacului XX. Cele mai înalte cuceriri spirituale ale veacului, rămân mânăjite, prin hidra, care nici de secolele precreștine nu era vrednică. Se zice că unde abundă cumințenia, abundă și prostia. Și nu fără dreptate. E cazul veacului nostru, care și-a pățit-o. Într'un timp, în care, într'o parte a lumii, omenirea cucerește din necunoscut noi înălțimi spirituale, — în acelaș timp, în altă parte, milioane multe de oameni sunt silite să-și facă din visurile utopice ale jidanului *Karl Marx* o normă de viață, trăită dobitocește zi cu zi, la comanda tiranică a câtorva brute din Kremlin. Iată cum, bolșevismul, ca sistem antipolitic, antisocial, antieconomic, antireligios, antimoral... — departe de a fi politic, social etc. — e un pumnal înfipt în cultura și civilizația veacului.

Rusia întreagă a devenit un vast penitenciar, în care fiecare casă e o celulă și fiecare om, un rob. În toată omenirea civilizată, omul a fost și este socotit om, nu numai biologic, ci și moral, social, politic ș. a. În țara Sovietelor nu. Ideea de om s'a întunecat aici. El nu mai este prețuit ca măsura tuturor lucrurilor în varietatea raporturilor sub care poate fi și trebuie privit, ci ca o unitate de măsură biologică, în slujba lui Stalin. O ființă goală, deposedată de toată zestrea pe care i-au dăruit-o Dumnezeu și natura lui.

Până și la cei mai înverșunați sălbatici, există familia și cimentul ei, dragostea, care merge până la suprema jertfă. Cine poate deslipi pe mamă de copil, sau pe copil din brațele mamei? Chiar la

animale, jertfa vieții pentru odrasle, e puțin! Numai în U. R. S. S. mama n'are dreptul să-și alinte copilul, fiindcă nu este al ei, decât până ce-l naște. Iar mai apoi este al Statului, crescut și ținut de „tovarășii șefi“, dacă aceștia cred că merită viața. Au scris ziarele, că *Iacob Stalin*, fiul brutei din Moscova, căzut prizonier la Germani, e atât de însălbăticit, încât la toate întrebările despre tatăl său, despre căminul și intimitatea familiei de acasă, răspundea rece și rămânea insensibil. Numai insistând întrebările despre mamă-sa, a tresărit un moment și a rămas dus... Atunci a simțit pentru întâia dată ceea ce înainte nu știuse, că are și inimă. Iată cum, omul sovietic nu mai reprezintă în întregime ideea de om. Nivelul lui e subuman.

Într'adevăr, oamenii reduși la starea lor biologică, nu mai diferă întreolaltă. La ce? Egal de deposedați din toate prerogativele naturale ale sufletului, ei rămân egali. Totuși, egalitatea aceasta sovietică nu se aplică, decât în iluzia cuvântului „tovarăș“. Fiindcă șefii sunt tot tovarăși, dar *tovarăși-șefi*. Toate bunurile sunt comune, ale tuturor, adică ale niciunuia, fiindcă Statul este marele și singurul proprietar al tuturor. Iar Statul este Stalin și ceata de argați ce-l însoțesc la conducere. Așadar: „Vrem egalitate, dar nu pentru căței!“ Ce e al tău, e și al meu, fiindcă suntem egali, dar nu și invers, fiindcă nu e totuna... Cine poate, jefuește, în numele egalității, iar cine nu poate, rămâne totuși *tovarăș*, dar jefuit, fără a fi egal nici cu sine însuși.

Criteriile după care cineva poate ajunge tovarăș șef, în civile sau în armată, sunt numărul anilor de pușcărie sub regimul țarist, curajul cu care se expune pentru „marele Stalin“ și calitatea de jidan cu toate însușirile ce-i aparțin. Pe urma acestei selecționări s'a ajuns a se distribui în armată gradul de general la copilandri de 25 de ani, și grade de ofițeri superiori la indivizi, care abia au o s'abă noțiune de alfabet, cum s'a constatat în războiul actual, când s'a putut verifica și cu-

noștințele geografice ale piloților sovietici, care vrând să ne bombardeze capitala, au bombardat satisfăcuți orașul Giurgiu, lesne de confundat, fiind tot oraș și situat tot lângă o apă... Ei înșiși au mărturisit.

Tovarășii-șefi, având o profundă educație a revolverului, și-au zis: Omul și așa moare. De ce să-l lăsăm să moară dela sine, natural?! Să-l facem să moară cu sistem, cu plan... Și au inventat faimoasele planuri cincinale, prin care statul să obțină maximum de randament. Statul, ce-i drept, câștigă, dar individul neputând mulțumi cu produsul muncii lui pe tovarășii șefi și nerămânându-i pentru sine nimic, moare sistematic: de foame, de nesupunere, de netrebnicie în lucru, de timp neprielnic sămănăturilor și de alte molime similare.

Numai creștinismul știe să deslege desăvârșit, problema egalității oamenilor, în marea diversitate a lumii, în care nici măcar două frunze nu sunt egale. Dar creștinismul, deși supremul factor de progres, n'are loc în U. R. S. S. de statuile lui Iuda și ale corifeilor marxiști.

Lumea și-a dat seama mai de mult, că dela moștenitorii „Țarului tuturor Rușilor“, se răspândește în larg un miros de hoit, prea greu de suportat. Și s'au găsit mulți profeți care, fără vreun dar special de a vedea în viitor, i-au prezis apropiatul sfârșit. Era de tot evident, cum bolșevicii și-l săpau singuri. Iată că realitatea a confirmat toate profețiile asupra bolșevismului. Comunicatele de războiu sunt din ce în ce mai îmbucurătoare, fiindcă vestesc apropierea grabnică a bolșevismului de mormânt. Steaua lui de acum a apus pentru totdeauna, iar zeii lor: Marx, Lenin și Stalin vor muri încurând, fără înviere.

Numai în câteva săptămâni, marea cruciadă antibolșevică a cucerit teritorii și populație cât 2—3 țări considerabile. Ritmul înaintărilor e același, iar bruta din Kremlin în disperare cere ajutoare. Are armată uriașă precum și mijloace și materiale de războiu, multe și din cele mai moderne și totuși pierde lupta. Ceva lipsește bolșevicilor: sufletul, pe care — după atât de justa observare a unui mare ziarist din capitală — nici Anglia, nici America nu li-l poate da, ci numai Dumnezeu. Dar Dumnezeu e izgonit din țara lor.

Reconstrucția a tot ce a distrus hidra cretină a georgianului bestial, și a celorlalți, străini de altfel de blândul popor sus, va costa enorm de mult, după cum neprețuită este și jertfa uriașă a cruciadei. Dar cu această durere se curmă una mult mai mare. A fost un vis urât și dureros. Dar are un tâlc adânc și grăitor. Vorbește fiecăruia cu convingerea evidentă a adevărului și a realității. Să luăm aminte!

Pr. P. Deheleanu

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

ȘEDINȚA a II-a.

(Continuare).

Aceeași propunere o face raportorul Comisiei organizatoare și față de memoria altor doi slujitori ai Eparhiei, cari au trecut la cele veșnice: Aurel Călnicean fost consilier și șef contabil al Consiliului Eparhial și Adam Dragoș fost profesor la Școala Normală confesională din Arad, ambi decedați în luna Martie 1941.

22. În legătură cu cele raportate sub punctul 8 din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, despre măsurile luate cu privire la *îndeplinirea postului de protopop al Inelui*, Comisia de organizare, prin raportorul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă măsurile luate în acest scop.

23. Punctele 9 și 12 din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, referitor la: activitatea Consiliului Eparhial plenar; propunerea d-lui Dr. C. Iancu pentru amânarea împărțirii averii comune cu Eparhia Timișorii, raportorul Comisiei de organizare propune, iar Adunarea Eparhială

le ia la cunoștință.

24. Față de constatarea cuprinsă în punctul 10 al raportului Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, că, *comisiunea de control a Adunării Eparhiale* nu s'a putut întruni în anul expirat, din cauza că unul din membrii ei a fost bolnav timp mai îndelungat, iar altul a lipsit mai mult timp din Arad, Comisiunea de orgnizare, prin raportorul ei, propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

să se aleagă, în actuala sesiune, trei membri supleanți în Comisiunea de control: un cleric și doi mireni.

25. În privința celor raportate sub punctul 11 din raportul Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, despre greutățile administrative și de comunicație, ce le au *parohiile Cuied și Hodiș*, cu sediul protopopesic din Ineu, la care aparțin, fiind la o distanță de 36-39 km. de centrul protopopiatului, același raportor propune, în numele Comisiei de organizare, ca aceste două parohii să treacă sub jurisdicțiunea protopopiatului Buteni, de sediul căruia nu sunt decât la o distanță de 8-10 km., fiind astfel mult ușurată comunicația protopo-

pului în vizitațiile canonice și a preoților și credincioșilor cu protopopul.

La acest obiect ia cuvântul dl deputat eparhial Dr. Petru Faur, în numele protopopiatului Ineu, al cărui scaun e vacant, deocamdată, cerând amânarea descoperirii celor 2 parohii dela protopopiatul Ineului, până după întregirea postului de protopop, pentru a i-se da posibilitate și acestuia de a-și spune cuvântul în această privință.

După lămuririle date de Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei în vederea unei mai bune pastorații, dacă aceste parohii se vor anexa protopopiatului Buteni, și că noul protopop al Ineului va trebui să primească deciziunea celui mai înalt for din Eparhie, Adunarea Eparhială hotărăște:

Parohiile Cuied și Hodiș, cari aparțin protopopiatului Ineu, vor fi anexate protopopiatului Buteni, pe data de 1 Ianuarie 1942.

26. Cele cuprinse în punctul 13 al raportului Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. 2405/1941, despre repartizarea *agendelor interne ale Consiliului Eparhial* și rezolvarea lor, Comisiunea organizatoare propune, iar Adunarea Eparhială

le ia la cunoștință.

27. Propunerile speciale cuprinse în punctele a, b, c, d, e, f, g, din raportul Nr. 2405/1941 al Consiliului Eparhial, secțiile unite, referitoare la *complectările, respective noi alegeri în unele co-porațiuni superioare ale Eparhiei noastre*, pe restul actualului period, raportorul Comisiunii organizatoare propune, iar

Adunarea Eparhială hotărăște a se completa prin alegere.

28. Cu privire la raportul special al Consiliului Eparhial, secțiile unite, Nr. ad. 2405/1941, referitor la *rectificarea clasificării parohiilor* pe un ciclu de 5 ani, Comisiunea organizatoare, având în vedere că toți absolvenții Academiei noastre teologice de acum vor fi evalificați numai pentru parohii de clasa I și II, dela sine se impune imperioasa necesitate a unei noi clasificări a parohiilor din Eparhie. Având în vedere apoi și importanța deosebită a reformei pastorale inițiată de Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei și arătată în a-liniatul prim al acestui raport, în care se raportează că, cu data de 1 Septembrie 1941, fiecare candidat la preoție, respective preot începător, va fi obligat a funcționa ca preot-duhovnic timp de 5 ani la o parohie de o clasă inferioară parohiei pentru

care a fost evalificat, și, mai având în vedere temeinica și edificatoarea expunere a Prea Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial, care arată, că în Eparhia Aradului sunt încă și astăzi 56 comune mici și sărace, unde nu se aude în fiecare Duminecă sunet de clopot și glas de preot, iar sufletul credincioșilor tânjește după mângâierea Bisericii lui Hristos, care rău provine în primul loc din faptul că acolo nu există condițiuni materiale pentru existența preotului, cu toate acestea problema trebuind odată atacată, candidații la preoție cu începere din toamna aceasta vor fi obligați a face misionarism timp de cel puțin 5 ani în parohii mai slabe, de clasa a II-a și a III-a.

Adunarea Eparhială, însușindu-și propunerile Comisiiei organizatoare, făcute prin raportorul ei și totodată apreciind justele expuneri ale Prea Sf. Sale, aduce următoarele hotărâri:

1. Aprobă clasificarea din nou a parohiilor din Eparhie pe un ciclu de 5 ani, propusă de Consiliul Eparhial, cu începere din 1 Sept. 1941.

2. Aprobă obligativitatea absolvenților de teologie de a face misionarism timp de cel puțin 5 ani într-o parohie inferioară evalificației ce posed.

29. Raportul special al Consiliului Eparhial plenar, anexa B., Nr. ad. 2405/1941, referitor la activitatea comisiunilor delegate de Adunările Eparhiale din *Arad și Timișoara*, în sesiunea trecută, pentru *împărțirea averii comune între cele două Eparhii*, raportorul Comisiunii organizatoare propune iar

Adunarea Eparhială îl ia la cunoștință.

30. Privitor la raportul special al Consiliului eparhial plenar Nr. ad. 2405/1941, cuprins în anexa C., despre *amânarea împărțirii averii comune cu Eparhia Timișorii*, raportorul Comisiunii de organizare, dl Dr. Cornel Iancu, arătând că înafară de motivele expuse în raportul special aci pomenit, această amânare mai este necesară și din cauza procesului pentru mânăstiri, dintre Români și Sârbi, care este în curs de judecată la Tribunalul din Budapesta și de soluționarea căruia va depinde mult modul de împărțire a averii între cele două Eparhii, propune, iar Adunarea Eparhială decide:

Se amână împărțirea averii comune între Eparhiile Arad și Timișoara până după delimitarea frontierelor între România și fostul stat jugoslav.

31. Asupra *Raportului general al Consiliului Eparhial, secția administrativă bisericească*, Nr. 2406/1941, referență raportorul Comisiunii administrative bisericești, părintele protopop Florea Codreanu și propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință acest raport general al Consiliului Eparhial, secția administrativă bisericească, asupra activității sale în anul 1940 și-l primește ca bază de discuție în special, hotărând tipărirea lui între anexele actelor și desbaterilor Adunării Eparhiale. (Anexa C).

32. Referitor la cele cuprinse în punctul I al raportului general al Consiliului Eparhial, secția administrativă bisericească, Nr. 2406/1941, despre luarea măsurilor pentru *adâncirea pietății creștine, activarea conferințelor pastorale ale preoților, activarea colportajului bisericesc*, continuarea acțiunilor de *înfrumșetare și îngrijire a cimitirelor*, despre pregătirea clerului, despre revenirea la biserica străbună, despre sporirea perechilor cununate, despre construcții și reparări de biserici și case parohiale, după ce ia cuvântul Prea Sf. Sa Părintele Episcop Andrei arătând că una dintre principalele preocupări ale P. Sf. Sale a fost și este aceea a adâncirii pietății creștine, fără de care viața creștină, de suprafață, este fără fond și fără trăinicie. Această operă de adâncire a pietății creștine se poate realiza și trebuie urmărită prin mai multe mijloace. Înainte de toate se impune însă, ca acela care urmărește acest scop, să caute să se pătrundă el însuși de acest adevăr, trăind o viață religioasă și creștinească zi de zi și dând însuși exemplu bun, prin atitudinile sale și prin adâncă sa convingere creștină. Acest exemplu bun trebuie să vină în primul loc dela preoți și dela intelectuali.

Un alt mijloc pentru atingerea acestui scop, este ținuta la cultul divin și mai ales cântarea bisericească. Aceasta din urmă înalță sufletul, îi dă aripi și-l face mai receptibil pentru învățăturile și propovăduirile creștine, ce i-le dă Biserica, spre a-l apropia cât mai mult de ținta lui finală. Fiind convins de acest mare adevăr, am căutat să armonizăm și să uniformizăm cântările noastre bisericești, după modelul cel mai vechiu și cel mai cunoscut în Eparhia Noastră. Deasemenea Ne-am năzuit să dăm cea mai bună îndrumare Școlii eparhiale de cântăreți bisericești, spre a da satelor noastre elemente bine pregătite și

demne pentru a fi la înălțimea vremurilor de azi, ca sprijinitori în cele pastorale a preoților Noștri.

Tot un mijloc pentru adâncirea pietății creștine, căruia i-am dat și-i vom da toată atențiunea cuvenită, este și colportajul bisericesc. Din faptul că s'a ajuns la un tiraj așa de mare cu Calendarul eparhial și „Catehismul creștin ortodox“, trebuie să tragem concluziunea, că lucrările cu caracter religios, întocmite cu grije, sunt primite în masele largi ale credincioșilor noștri, cu un viu și deosebit interes.

Vom depune toate stăruințele — spune Prea Sf. Sa — pentru continuarea îngrijirii și înfrumșetării cimitirelor noastre, dându-ne perfect de bine seama de rolul educativ, creștinesc și civilizator al acestei activități. În acest scop ne-a venit într'ajutor și laudabila dispoziție a Ministerului Educației, Cultelor și Artelor, în colaborare cu cel de Interne, dată în acest an, care, — pe lângă rolul ei etic, — este și realizarea unui vechiu deziderat al năzuințelor Noastre. Am plăcutul prilej deci să profit de prezența în rândul deputaților Noștri eparhiali, a d-lui Dr. Cornel Radu primarul municipiului Arad și de prezența atâtor fruntași ai regiunilor din Eparhia Noastră, rugându-i cu toată căldura să Ne sprijinească în această stăruință.

Activitatea conferințelor pastorale ale preoților și perfecționarea pregătirii clerului, sunt deasemenea printre principalele Noastre procurări.

După toate aceste lămuriri date de P. Sf. Sa, Adunarea Eparhială

ia la cunoștință cu vie mulțumire cele raportate.

(Va urma).

Despre ce să predicăm ?

La Schimbarea la față, 6. August 1941, să vorbim despre **slava lui Dumnezeu**.

După istorisirea întâmplării (Mt. 17 v. 1-9; complectată cu amănuntele dela: Mc. 9 v. 10 și Lc. 9 v. 31), vom explica *înțelesul* acestei minuni. Cu opt zile mai înainte (Lc. 9 v. 28) Mântuitorul prevestise pentru întâia dată Apostolilor cele ce aveau să-L aștepte în Ierusalim (Mt. 16 v. 21). Trebuia deci să le întărească credința în Dumnezeu Sa, mărturisită de Petru (Mt. 16 v. 16) în urma descoperirii de sus (v. 17). „În munte te ai schimbat la față, ca dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască patima Ta cea de bunăvoință“ (Con-

dacul Schimbării la față). Apostolii Petru și Ioan, cari au fost martori oculari, mărturisesc că în această întâmplare au cunoscut *puterea, cinstea și mărirea* Domnului nostru Iisus Hristos (II. Petru 1 v. 16—18; In 1. v. 14).

Amănuntele întâmplării, care se cer explicate, sunt: *a) Petru* întruchipa *credița cea tare* (Mt. 16 v. 16—18); *Ioan* aducea cu sine *iubirea cea caldă* pentru Hristos (In 21 v. 20); iar *Iacov* prezintă *nădejdea plină de răbdare*, care i-a câștigat cununa muceniciei (F. Ap. 12 v. 2). Numai înzestrați cu aceste 3 virtuți putem urca și noi cu duhul la înălțimea Taborului. Numai având: *mintea* și cugetele îndreptate spre contemplarea tainelor credinței ce se descopăr pe Tabor; *inima* deslegată de iubirea celor stricătioase, spre a simți bucuria duhovnicească; și *voința* întorcându-se dela cele deșarte la voința lui Dumnezeu, vom putea înțelege dumnezeasca minune. *b) Moise* și *Ilie* (legea V. T. și profeții), cari au prezis venirea lui Messia, prin arătarea lor alături de Mântuitorul, fac dovada că El n'a venit să strice legea sau proorocii ci ca s'o împlinească (Mt. 5 v. 17), făcându-se Intemeietorul noului Așezământ al darului și adevărului (In. 1 v. 17). *c) Strălucirea* luminei de pe Tabor s'a arătat și la Invierea și Înălțarea Mântuitorului la cer (Mt. 28 v. 3; F. Ap. 1 v. 10). *Norul luminos* care a umbrat pe Tabor pe: Mântuitorul, Moise și Ilie (Mt. 17 v. 5), și care la Înălțarea la cer L-a luat din ochii Apostolilor (F. Ap. 1 v. 9), era semnul *prezenței lui Dumnezeu* (Eș. 20 v. 21; 40 v. 34; III Imp. 8. v. 10). *d) Glasul din cer*, acelaș care a fost auzit (II. Petru 1 v. 18) și la Botez (Mt. 3 v. 17), este dovada Tatălui că Hristos este Fiul Său (Ps. 2 v. 5), și că prin jertfa Lui va *binevoi* a se împăca cu omenirea. *e) Invierea din morți* fiind încă o taină prea greu de înțeles pentru Apostoli (Mc. 9 v. 10), Mântuitorul le-a poruncit să nu spună nimănui despre Schimbarea la față, până când toate cele prezise vor fi confirmate prin scularea din morți (Mt. 17 v. 9).

Ființa lui Dumnezeu, în sine, noi oamenii n'o putem cunoaște decât numai în arătările ei în afară. Dumnezeu este „*lumină*” și nici un întunec nu este întru El, și mai este „*iubire*” — zice sf. ap. Ioan (I. In. 1 v. 5 și 4 v. 16). În Iisus Hristos noi am cunoscut atât *iubirea* lui Dumnezeu (In 3 v. 16) cât și *lumina* Lui (In 8 v. 12). „Cine mă vede pe Mine vede pe Celce m'a trimis pe mine” (In 12 v. 45) — a zis Mântuitorul, fiindcă „Eu și Tatăl meu una suntem” (In 10 v. 30). Iisus Hristos este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut (Filip. 2 v. 6; Colos. 1 v. 15) și strălucirea slavei și icoana ființei lui Dumnezeu (Evr. 1 v. 3). Privindu-L pre El, noi creștinii suntem datori a răsfrânge, ca o

oglină, mărirea Domnului, și a ne preface în aceeași asemănare, din mărirea în mărirea (II. Cor. 3 v. 18), pentru că Dumnezeu ne-a gătit pentru slavă (Rom. 9 v. 23), ne cheamă a participa la ea (I. Tess. 2 v. 12; I. Petru 5 v. 10) și ne-o va da, în comunitate de viață cu Iisus Hristos (Filip. 4 v. 19). Evanghelia ne conduce la această slavă (I. Cor. 2 v. 7), iar smerenia, frica lui Dumnezeu și înțelepciunea ni-o câștigă (Prov. 16 v. 4; 22 v. 4; 3 v. 16).

Creștinul este „*lumină intru Domnul*”, și umblă ca „*fiu al luminei*” (Efes. 5 v. 8) dacă petrece în sfințenie, și atunci are împărtășire cu Dumnezeu (I. In 1 v. 6—7). Numai focul iubirii lăuntrice către Dumnezeu dă *strălucire* și duhului din noi. Focul acesta topește sgura păcatului, și lumina sfințeniei face să strălucească cei drepți (Mt. 13 v. 43).

Praznicul Schimbării la față a Domnului este pentru noi un prilej de aducere aminte de ținta vieții noastre (redobândirea chipului lui Dumnezeu, dela început) și o chemare spre ea (I. Petru 4 v. 1—3). Din fiii păcatului, ai blestemului și ai mâniei, avem să ne facem fii ai luminei, ai iubirei și binecuvântării. Să ne întoarcem privirea asupra vieții noastre, să vedem dacă aflăm într'ansa măcar începutul de *curățire* și *desăvârșire*, și să grăbim a ne lumina întunecimea sufletului cu lumina ce strălucește azi de pe fața Domnului care s'a schimbat la față pentru noi.

*

În **Duminea IX după Rusalii**, 10 August 1941, să vorbim despre **minuni**.

Dumnezeu neîncetat poartă de grijă celor din lume (In 5 v. 17). Prin puterile și legile așezate în natură (care *legi* sunt expresia voinței Sale) El conduce toate spre ținta lor. Regularitatea legilor din natură umbrește oarecum pentru ochiul nostru trupesc prezența și activitatea lui Dumnezeu în lume. Abia când se petrec abateri aparente (minuni) în ordinea obicinuită a naturii, atunci devine mai clară pentru mintea noastră prezența Lui în lume.

Minunile sunt întâmplări neobicinuite (semne, arătări) săvârșite (în: natură, sufletul, omenesc, istorie) de către Dumnezeu. O parte din puterile și legile naturii ne sunt cunoscute, cea mai mare parte din ele însă ne sunt încă necunoscute. Singur Dumnezeu, care a creat toate, cunoaște și stăpânește toate puterile și legile din natură și numai El este în stare ca la anumite prilejuri să pună în lucrare și puteri necunoscute de noi. Prin minuni Dumnezeu nu răstoarnă ordinea și legile din natură ci produce efecte pe o cale neobicinuită, mai presus de legile firești.

Prezența: puterii, înțelepciunii, milei și dragostei lui Dumnezeu în lume, o cunoaștem din ne-numărate minuni, amintite în Sf. Scriptură, dintre care cele mai cunoscute sunt: **In V. T.:** Enoh răpit la cer (Fac. 5 v. 24); amestecarea limbilor (Fac. 11 v. 7—9); femeea lui Lot prefăcută în stâlp de sare (Fac. 19 v. 26); toiagul lui Moise prefăcut în șarpe (Eș. 4 v. 2—4); trecerea prin marea roșie (Eș. 14 v. 15—31); mana și prepelițele (Eș. 16 v. 4—35); apa scoasă din piatră de 2 ori (Eș. 17 v. 6; Num. 20 v. 8—11); Core, Datan și Aviron înghițiți de pământ (Num. 16 v. 28—33); toiagul lui Aaron ce odrăslise (Num. 17 v. 5—8); hainele și încălțămintele Israelitenilor purtate 40 de ani (Deut. 8 v. 4; 29 v. 5); oprirea apelor Iordanului, căderea zidurilor Ierihonului, oprirea soarelui și a lunii (Iosua 3 v. 11—17; 4 v. 16—23; 6 v. 6—20; 10 v. 12—14); proorocul Ilie hrănit de corbi, și minunile făcute prin el (3 Imp. 17; 18; 4 Imp. 1; 4); cei trei tineri în cuptorul de foc și Daniil în groapa leilor (Dan. 3 v. 16—28; 6 v. 20—24, 27); Iona înghițit de chit (Iona 2 v. 1—10); iar **in N. T.:** steaua cu magii (Mt. 2 v. 2, 9—10); Sf. Duh în chip de porumbel (Mt. 3 v. 16); glas din cer (Mt. 3 v. 17; 17 v. 5; In 12 v. 28—30); întunec, catapetasma bisericii ruptă, cutremur de pământ și morminte deschise, la moartea Mântuitorului (Mt. 27 v. 45, 51—55); muțenia lui Zaharia (Lc. 1 v. 11—22, 64); limbile de foc și darul limbilor peste Apostoli (F. Ap. 2 v. 2—12); eliberarea Apostolilor din închisoare (F. Ap. 5 v. 19—23; Petru: F. Ap. 12 v. 5—11; Pavel și Sila: F. Ap. 16 v. 25—28); orbirea lui Saul (F. Ap. 9 v. 3—9); Pavel mușcat de viperă scapă (F. Ap. 28 v. 3—6).

Scopul acestor minuni a fost de a servi ca mărturii că proorocii, Mântuitorul și Apostolii erau trimișii lui Dumnezeu și de a întări cele grăite de dâșii în numele Lui. Niciodată puterea lui Dumnezeu n'a făcut minuni pentru priveriștea ochilor ci totdeauna numai pentru: deșteptarea sau întărirea credinței, pentru îndemnare la supunere și ascultare, pentru sguduirea sufletelor și pocăința inimilor. Numai ceice au ochiul sufletesc deschis înțeleg minunile. Ceialalți privesc dar nu înțeleg, pentru că minunile se văd numai cu inima curată (Mt. 5 v. 8; 13 v. 13—15).

Puterea cea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu ni s'a arătat în măsură mult mai mare după venirea în lume a Fiului Său. Mântuitorul nostru a fost dovedit ca Messia nu numai prin cuvintele ci și prin „lucrurile (minunile) Sale“ (Lc. 5 v. 17; In 5 v. 36; 10 v. 38; 14 v. 10; F. Ap. 2 v. 22). El s'a dovedit având putere peste: *a) natură*, prin potolirea furtunei (Mt. 8 v. 24—26); umblarea pe apă (Mt. 14 v. 25—26); pescuirea statirului (Mt.

17 v. 27); uscarea smochinului (Mt. 21 v. 19—21); pescuirea minunată (Lc. 5 v. 4—7); și prefacerea apei în vin (In 2 v. 6—11); *b) trupuri*, prin *vindecări* (leproși: Mt. 8 v. 2—4; Lc. 17 v. 12—19; soacra lui Petru: Mt. 8 v. 14—15; femeea cu scurgerea sângelui: Mt. 9 v. 20—22; surdo-muți: Mc. 7 v. 32—35; paralizici: Mt. 9 v. 2—7; In 5 v. 5—9) etc; și *învieri* de morți (fiica lui Iair: Mt. 9 v. 18—25; fiul văduvei din Nain: Lc. 7 v. 12—13; Lazăr: In 11 v. 11, 44); *c) duhuri* necurate (Mt. 12 v. 28; 2 îndrăciți: Mt. 8 v. 28—32; muți: Mt. 9 v. 32—33; fiica hananienei: Mt. 15 v. 22—28; tinărul epileptic: Mt. 17 v. 14—18; femeea gârbovă: Lc. 13 v. 11—13). Unele din acestea au fost săvârșite numai cu *cuvântul*, altele prin *atingere*. Puterea dumnezească a Mântuitorului s'a arătat și prin: *Învierea Sa* din morți (Mt. 28 v. 6 etc.), *arătarea Sa* ucenicilor prin ușile încuiate (In 20 v. 19, 26) și *Înălțarea Sa* la cer (Mt. 16 v. 19 etc.)

Și *Apostolii* au primit dela Mântuitorul puterea de a face minuni (Mt. 10 v. 8), și prin mâinile lor deasemenea s'au făcut multe semne și minuni în popor (Mc. 16 v. 20; F. Ap. 5 v. 12; 14 v. 3; 15 v. 12; 19 v. 11; II. Cor. 12 v. 12; Evr. 2 v. 4). Minunile lui Dumnezeu se săvârșesc neîncetat și azi, mai ales în istorie, în *vindecări*, și în *viața sufletească* a oamenilor. Dumnezeu face minuni numai atunci când trebuințele și dorințele noastre sufletești se acopăr pe deplin (coincid) cu planurile Lui mai înalte. Puterea lui Dumnezeu lucrează în suflete *credință* (I. Cor. 2 v. 5; Efes. 3 v. 20; II. Tess. 1 v. 11); comunică credincioșilor *harul dumnezeesc* (II. Cor. 9 v. 8); și dă cele necesare pentru *viața sufletească* (II. Petru 1 v. 3). Aceeaș putere va învia morții în ziua cea de apoi (Rom. 4 v. 17; I. Cor. 6 v. 14; II. Cor. 1 v. 9).

Sunt însă și minuni false, săvârșite de Satana sau de oameni cu puterea lui (II. Cor. 11 v. 13—15). Astfel de pilde avem: Magii din Egipt (Eș. 7 v. 11, 22; 8 v. 7); vrăjitoarea din Endor (1 Imp. 28 v. 7—14); Simon Magul și vrăjitorul Elima (F. Ap. 9 v. 11; 13 v. 6, 18). Faptele acestora pot face impresia de minuni asupra oamenilor, fiindcă chiar și duhurile cele rele au putere mai mare decât omul asupra naturei. Aceste fapte însă, făcute de prooroci mincinoși (Mt. 24 v. 24), sunt semne ale depărtării de credința în Dumnezeu, cu scopul de a înșela pe cei pieritori (II. Tess. 2 v. 3, 9).

Minunile adevărate fiind un mijloc de *întăriri în credință*, suntem datori: a ne aduce aminte de ele, a le povesti și altora, preamărind pe Dumnezeu, care ne-a dat atâtea semne ale purtării Sale de grijă.

Informațiuni

■ **Sf. Sinod** a delegat pe P. S. S. Arhiepiscopul Efrem Enăchescu să gireze Mitropolia Băsarabiei și pe P. S. S. Arhiepiscopul Emilian Antal Episcopia Argeșului, în locul P. S. S. Episcopului Dionisie Erhan care s'a întors la Ismail, unde era titular. La Cernăuți se va întoarce I. P. S. S. Mitropolitul Tit Simedrea dela Suceava.

■ **In ședința adm. bisericească** a Ven. Consiliu Eparhial, ținută Joi în 31 Iulie c. sub președinția P. S. S. Părintelui Episcop Andrei, s'au făcut următoarele transferări de preoți: Pr. N. Vancea din Miniș la A. Șaguna, în locul Pr. Gh. Popa transferat la Miniș;

Pr. Traian Vraciu din Aldești la Iermata în locul Pr. Moise Axente transferat la Aldești;

Pr. Em. Bentea dela Adea la Târnova I;

Pr. Romul Rațiu la Barațca;

La Colonia Gurba e numit dl Gh. Beleiu candidat de preot; la Neagra dl Vasile Mihăilă candidat de preot, toți cu data de 1 Sept. 1941.

Cu data de 1 Oct. 1941 e numit la parohia Stejar dl Gh. Crețu candidat de preot.

■ **Crucea Roșie**, societatea caritativă care joacă astăzi un rol atât de important, a fost întemeiată la 1864 în orașul Geneva de Henry Dunant avocat, publicist și predicator. Astăzi e o organizație mondială, singurul așezământ neutral și imparțial care poate mijloci în interesul răniților, refugiaților și mai ales a prizonierilor din țările războinice. Au aderat la principiile ei 63 țări și e condusă de un comitet național elvețian de 25 membri în frunte cu prof. univ. Dr. Max Huber, cari lucrează fără niciun salariu sau onorar. La 28 Februarie 1941 societatea avea 4.000 funcționari și o activitate mondială mai presus de a tuturor diplomaților. Sediul central al societății este Geneva, dar are comitete naționale în toate țările semnatare a convenției dela Geneva, și în toate continentele.

Menirea societății este să aibe numele și adresa prizonierilor de războiu, să facă intervenții pentru ajutarea bolnavilor și invalizilor din spitale, să facă vizite în lagărele prizonierilor și rapoarte despre starea lor și să-i ajute moral și material în orice împrejurări.

Pretutindeni societatea a reușit să-și impună un mare prestigiu, moral chiar și între beligeranții cei mai înverșunați. Numai în războiul actual 1939-41 a mijlocit în țările Europei 1.200.000 scrisori între prizonieri și familiile lor. Prin Crucea Roșie Congo belgian a trimis copiilor belgieni 2.700 lăzi de cutii de lapte conservat; numeroase familii din Franța au trimis celor 2 milioane de soldați prizonieri în Germania 640 vagoane cu 3 milioane kg. de alimente și haine, etc. etc.

Opera caritativă a Crucii Roșii este astăzi unanim admirată și ajutată de toți oamenii în care mai licăresc sentimente umane, atât prin subvenții și donații în bani și alimente, cât și prin servicii de îngrijire în spitale, femei de serviciu în bucătării, etc.

■ † **Preotul Petru Vesa**. Marți în 13 Iulie a. c. s'a stins din viață după grele suferințe în etate de 78 ani în Zam, preotul pensionar Petru Vesa

din Roșia-Nouă. A păstorit timp de 47 ani cu râvnă și cu dragoste în comuna Roșia.

Prohodul a fost oficiat de P. C. protopop adm. al Dobrei Adam Lăzărescu, preoții: Solomon Jurcoane, Stoian Ioan, Cornel Monția, Partenie Mărza, Sinitean și Victor Corpadea.

P. C. Sa păr. Protopop a adus omagii de recunoștință preotului Petru, care a păstorit timp de atâția ani parohia Roșia.

C. Sa Păr. Partenie Mărza, delegat al Părintelui Protopop, își ia rămas bun dela colegul său, care a fost iubit de toți în protopopiatul Radnei.

C. Sa Păr. Victor Corpadea, paroh în Roșia, într'o emoționantă cuvântare, care a înduioșat întreaga asistență, aduce omagii de recunoștință preotului Petru Vesa, care timp de 47 ani a făcut cu adevărat apostolat într'o parohie izolată la 18 km. de gară, situată în mijlocul munților, cu o extensiune de 10 km², unde trebuie să-ți iei desaga cu molitvelnicul și crucea, când ești chemat să împărtășești un bolnav, pentru-ca să poți trece muntele, care desparte una din cele 7 văi ale Roșiei, de calea principală.

Mulțimea parohienilor și a creștinilor din satele învecinate, soția, fiii, rudeniile și prietenii cu lacrimi în ochi, l-au petrecut la locul de odihnă în cimitirul bisericii ortodoxe din Zam.

Dumnezeu să-l așeze cu aleșii săi. (Coresp.)

Nr. 3686/1941.

University Anunț școlar

Se aduce la cunoștința celor interesați că cererile de primire în Academia teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1941/42, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. român din Arad, până la data de 31 August 1941.

În Academia teologică se primesc: absolvenți de liceu cu bacalaureat, absolvenți cu diploma de seminar teologic și absolvenți ai Școlii Normale confesionale ort. rom. din Arad cu diploma de învățător.

La cerere se vor anexa următoarele documente în original:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extrasul din matricula botezaților;
3. Diploma de bacalaureat de liceu, seminar teologic, sau de învățător;
4. Certificat medical, dela medicul de circumscripție, prin care să se constate integritatea corporală și spirituală a petiționarului;
5. Certificat de moralitate dela oficiul parohial, la care aparține;
6. Certificat dela preotul locului că știe citi cu litere cirile și că are aptitudini pentru cântări;
7. Certificat despre situația militară, dacă este înrolat;
8. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștească în vara acestuia;
9. O dovadă scrisă din partea părinților sau a tutorului petiționarului, certificată de conducătorul oficiului parohial, prin care se obligă a plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.

Toți studenții sunt obligați a locui în Internatul Academiei.

Taxele de înscriere sunt: 1100 lei pentru studenții cari se înscriu întâia dată; 1000 lei pentru cei ce sunt în continuarea studiilor.

Taxele de întreținere în Internat sunt: 15.000 lei anual, care sumă se plătește în 3 rate anticipative la Rectorat: 5000 lei la înscriere, 5000 lei la 1 Ianuarie 1942 și 5000 lei la 1 Aprilie 1942.

Taxele de întreținere în Internat se vor putea majora în cursul anului școlar, conform fluctuației prețurilor alimentelor.

Studentii cari se vor înscrie în anul I, vor mai achita la Rectorat 3000 lei, jumătate din costul unei reverenzi, restul costului reverenței se va achita de Consiliul Eparhial.

Pentru cărți didactice, studenții cari se vor înscrie în anul I vor plăti la Rectorat, la înscriere, 1200 lei; studenții anului II 1200 lei, studenții anului III 800 lei și cei din anul IV 1200 lei.

Nici un student nu poate fi primit în Academia teologică, sau la examene, dacă nu este în ordine cu plata taxelor școlare, specificate mai sus.

Studentii cari se vor dovedi merituosi la studii și purtare, vor primi burse, semi-burse, sau ajutoare.

La intrarea în Internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de indispensabile, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (una sau două perini, una plapomă sau pătură, fiecare cu câte două schimburi albe, 2 cearceferi și una cuvertură de pat albă), 3 ștergare, 3 șervete, 1 pahar, o ceașcă, 3 farfurii, una lingură, una linguriță, 1 cuțit, una furculiță, piepten, săpun, pierie de dinți, de haine, de ghetе și îmbrăcămintea necesară. Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma preotească — reverendă.

Petițiunile se vor timbra legal și se vor scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori neînregistrate cu actele cerute, se vor restitui nerolvate.

Petiționarii vor indica domiciliul și oficiul poștal, scris corect și legibil.

Inmatriculările și înscrierile studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 29 și 30 Septembrie 1941. Cei întârziți pot fi înmatriculați și înscriși numai cu aprobarea Consiliului Eparhial.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie 1941. Toți studenții se vor mărturisi la Părintele Duhovnic al școlii la începerea cursurilor.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, cari posedă pregătirea corespunzătoare, ca să îmbrățișeze chemarea preotească. În special li se va atrage atenția asupra faptului că cei merituosi vor beneficia de burse.

1-3 Consiliul Eparhial ort. rom. din Arad

Nr. 3458/1941.

Anunț școlar

La 1 Septembrie 1941 se va deschide sub patronajul Episcopiei Noastre

Școala de Gospodărie casnică
(de natură practică)

în localul Internatului Diecezan de fete din Arad cu durata de 1 an (1 Septembrie — 15 Iulie).

Se vor preda următoarele materii:

1. Teoria alimentară,
2. Economia domestică,
3. Horticultură,
4. Puericultură,
5. Igienă și medicină populară,
6. Asistență socială,

7. Contabilitate,
8. Educație morală,
9. Educație familiară.

Elevele vor face practică din:

1. Bucătărie,
2. Spălat și călcat,
3. Croitorie (lingerie, haine, broderii),
4. Țesut, tors și impletit,
5. Grădinărit,
6. Menaj (toate ramurile curățitului).

Condiții de primire:

1. Absolventele de 4 clase secundare în etate dela 16-20 ani.

2. De religie ortodoxă română, cu preferință fiice de preot și învățator din Eparhia Aradului.

3. De sănătate perfectă.

Taxa de întreținere anuală lei 15.500, plătită în 3 rate anticipative.

Cererile se vor înainta Consiliului Eparhial până la data de 20 August 1941 provăzute cu anexele:

a) Certificat școlar despre absolvirea a 4 clase secundare,

b) Extras din matricula botezaților,

c) Atestat medical.

Direcțiunea Internatului Diecezan de fete va da lămuririle privitoare la îndatoririle elevelor interne.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial, ținută la 19 Iulie 1941.

ss. † ANDREI

Episcop,
(2-3)

ss. Prot. Caius Turicu
consilier referent eparhial.

Nr. 3627/1941.

Comunicate

Se aduce la cunoștința C. Păr. Preoți că în cazul că vor fi chemați la armată ca preoți duhovnici, sunt obligați a veni la Consiliul Eparhial înainte de a pleca, pentru a semna o declarație.

Arad, la 29 Iulie 1941.

Consiliul Eparhial

Nr. 3637/1941.

Se comunică spre luare la cunoștință și confirmare tuturor celor chemați, că ieromonahul Veniamin Gurghiș dela Sf. Mănăstire „Gherontie Episcopul“, din comuna Balaciu, jud. Ialomița, a fost exclus pentru totdeauna din monahism.

Consiliul Eparhial

IN EDITURA DIECEZANĂ ARAD,
au apărut:

Cazanii pentru azi

câte cinci minute de cultură duhovnicească, de Preot Gheorghe Perva.

Prețul lei 95.—

Culegere de Rugăciuni și Cântări

pentru pelerinii și membrii din „Oastea Domnului“, alcătuită de Prot. C. Turicu, consilier al Sf. Episcopii. Prețul lei 12.